

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญเพราะเป็นภาษากลางที่สามารถใช้สื่อความหมายได้ทั่วโลก ภาษาอังกฤษยังนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น สำหรับประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้สนับสนุนให้มีการพัฒนาความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสารนั่นคือ ทักษะฟัง พูด เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์นั้นเกิดจากการฟังเป็นอันดับแรก อีกทั้งการเกิดภาษาของมนุษย์นั้นก็มาจากการพูดที่ยังไม่มีรูปแบบภาษาที่ชัดเจน (Zhu, 2006) และด้วยเหตุผลที่ว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงมีความต้องการที่จะดำรงความสัมพันธ์อันดีต่อกันผู้อื่นไว้ การสื่อสารสนทนาเป็นเครื่องมือสำคัญในการตอบสนองความต้องการดังกล่าว (Lindford, 1988) จะเห็นได้ว่าทักษะการฟัง พูดนั้น มีบทบาทสำคัญและถูกใช้มากที่สุดในการสื่อสาร ดัง Finochiaro (1964, p.28) ได้กล่าวไว้ว่า การฟัง พูดเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ เป็นทักษะเบื้องต้นที่สามารถสื่อสารได้โดยตรงและทราบผลได้เร็วกว่าการสื่อสารในทักษะอื่นๆ เช่นเดียวกับ Zhu (2006) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการฟังและการพูดมีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสาร และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะทั้งสองนี้ไปพร้อมกันและไม่สามารถแยกจากกันได้

แม้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมา จะมุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แต่จากการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักการศึกษาหลายท่านได้พบว่า ผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ดีเท่าที่ควร สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจาก การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์ หลักการใช้และโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง ผู้เรียนไม่ได้นำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง (Si-Qing, 1990) ทำให้ผู้เรียนขาดความกล้าแสดงออกทางภาษา เพราะกลัวว่าเมื่อสื่อสารออกไปแล้วจะพูดผิดหลักไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษาที่เรียนมา การฟังคำหรือประโยคภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย

หรือแม้กระทั่งการฟังหรือพูดในสิ่งที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

นอกจากนี้ ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่ส่งผลต่อความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมาจาก การเรียนการสอนที่ผ่านมามุ่งเน้นแต่ในด้านผลการเรียน แต่ยังขาดการมุ่งเน้นในการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนมากขาดแนวทางในการเรียนรู้ อย่างเช่น การสอนฟังนั้น ยังคงเป็นในรูปแบบเดิม คือ ให้ผู้เรียนฟังเทปซ้ำๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการเน้นถึงผลลัพธ์มากกว่าเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจและมีกระบวนการในการเรียนรู้ของตนเอง มีแนวทางในการฟังภาษาที่สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง การฝึกฝนทักษะการพูด ก็เป็นแบบท่องจำรูปแบบทางภาษาและคำศัพท์ ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในห้องเรียน สามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน แต่เมื่อต้องใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้เรียนเกิดความล้มเหลวในการสื่อสาร เนื่องจากไม่ได้รับการฝึกกระบวนการคิดในขณะที่ใช้ภาษา จากสาเหตุดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ และเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับบทความของ Mountford (1986) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนในประเทศไทย พบว่า ครูผู้สอนนั้นเคร่งครัดกับผู้เรียนมากเกินไป และบรรยากาศการเรียนนั้นเป็นแบบเดิมๆ คือ ครูเป็นศูนย์กลางและเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝนการใช้ภาษา ขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ไม่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการฝึกฝนทักษะฟัง พูดภาษา เพราะนอกจากจะช่วยในการพัฒนาภาษาแล้ว ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน คลายความกดดัน ความตึงเครียดในการเรียนการสอนได้ ดังผลงานวิจัยของ Nomi Koba, Ogawa and Wilkinson (2000) ที่ว่า วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ มีส่วนช่วยในการลดความวิตกกังวลของเรียนภาษาต่างประเทศได้และมีผลสัมฤทธิ์ดีกว่าห้องเรียนที่สอนภาษาต่างประเทศแบบดั้งเดิมอีกด้วย ดังนั้น การสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี เนื้อหาที่น่าสนใจ กิจกรรมที่หลากหลาย จึงจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่หากการจัดการเรียนการสอนนั้นไม่สามารถโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนได้แล้ว ผู้เรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน มีทัศนคติแง่ลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนนั้นเกิดความวิตกกังวลในชั้นเรียนซึ่งถือว่าเป็นอุปสรรคอย่างมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Nunan, 1993)

จากการศึกษาในปัจจุบัน การจัดเรียนการสอนนั้นมุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนและบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้เป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด (Nunan, 1988) ดังนั้นบทบาทของผู้สอนจึงถูกปรับเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน จากผู้สอนที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน

โดยตรง เป็นผู้ชี้แนะแนวทาง วิธีการเรียนรู้และจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีกลวิธีการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนได้

กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies) หมายถึงวิธีการต่างๆ ในการเรียนภาษาที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินเป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนจะทำให้การเรียนภาษาเกิดประสิทธิภาพและสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ กลวิธีการเรียนรู้เป็นกลวิธีที่นิยมใช้กันมากในการจัดการเรียนการสอน Oxford (1990) ได้สนับสนุนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ว่า กลวิธีการเรียนรู้เป็นปฏิกิริยาเฉพาะอย่างที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความกระตือรือร้นในการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาและเห็นความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ในการนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษา จึงได้เลือกกลวิธีความรู้ความเข้าใจซึ่งเป็นกลวิธีการเรียนทางตรง ประกอบด้วย กลวิธีการทำซ้ำ การจดจำรูปแบบประโยค การจับใจความสำคัญ การใช้แหล่งข้อมูล การใช้ความรู้เดิม การจดบันทึกและการสรุปใจความสำคัญ มาใช้ร่วมกับกลวิธีทางสังคมซึ่งเป็นกลวิธีการเรียนรู้ทางอ้อม โดยเลือกการทำงานแบบร่วมมือ นำมาประยุกต์ใช้ในระดับเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการนำกลวิธีไปใช้สอนภาษา ดังนี้

ขั้นแรก ผู้สอนจะทำการนำเสนอเนื้อหาที่เรียนโดยการใช้คำถาม เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้เดิมในการคาดเดาเนื้อเรื่องและแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหา รวมทั้งศึกษาข้อมูล และรูปแบบทางภาษาจากสื่อ แหล่งข้อมูลต่างๆ ก่อนการทำกิจกรรม

ขั้นฝึกภาษา ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้กลวิธีการฟัง พูดซ้ำๆ โดยมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาทางภาษา หลังจากการฟังบทสนทนาผู้เรียนจะได้ฝึกจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและเก็บข้อมูลโดยจดบันทึกสิ่งที่ฟัง เพื่อนำมาใช้ในการสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟัง จากนั้นผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง พูดต่างๆกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยการนำเอารูปแบบประโยค โครงสร้างทางภาษามาใช้

ขั้นการใช้ภาษา ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม โดยนำเอารูปแบบประโยค โครงสร้างภาษา และความรู้ที่ได้จากเนื้อเรื่องที่เรียน มาทำการสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด และเตรียมความพร้อมก่อนการแสดงบทบาทสมมติ ในทุกขั้นตอนของการเรียน ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้กลวิธีทางสังคม โดยการฝึกทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ประยุกต์ใช้ภาษาและนำเสนอภาษาร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ช่วยเหลือกันในการฝึกฝนภาษา อภิปราย แสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ทั้งนี้ Oxford ได้จำแนกประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. กลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาษาที่จะเรียน (Target Language) กลวิธีนี้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสมองที่แตกต่างกันประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลวิธีความจำ (Memory Strategies) กลวิธีนี้ผู้เรียนต้องใช้กลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาไว้ และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ นอกจากนี้กลวิธีความจำยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ เป็นกลวิธีที่จะช่วยผู้เรียนด้านการจำคำศัพท์ใหม่ๆ และโครงสร้างทางภาษาไปใช้ในบริบทของการฟัง พูดภาษาอังกฤษ

1.2 กลวิธีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้เรียนกำหนดและนำมาปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การฝึกพูดหรือฟังคำและประโยคซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความคล่องในการใช้ภาษา การพูดและฟังอย่างมีรูปแบบตามกฎเกณฑ์ โครงสร้างทางภาษาถูกต้อง การจับประเด็นหรือใจความสำคัญ การใช้แหล่งข้อมูลความรู้เพื่อช่วยในการสื่อสารภาษา การใช้ความรู้เดิมในการคาดเดาเนื้อเรื่อง การจดบันทึกและการสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟัง กลวิธีนี้ผู้เรียนนิยมใช้มากกว่ากลวิธีอื่นๆ เนื่องจากกลวิธีความรู้ความเข้าใจจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีและเร็วขึ้น

1.3 กลวิธีการเดาหรือการทดแทนสิ่งที่ไม่รู้ (Compensation Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อสื่อสารและเดาความหมายของคำหรือประโยคที่ฟังจากบริบทและสถานการณ์ที่ใช้การนำคำในภาษาแม่มาใช้แทนคำศัพท์ที่ติดขัดในการพูด การใช้ท่าทางประกอบการพูดที่ช่วยปรับให้การสื่อสารนั้นง่ายขึ้น

2. กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการจัดการกับการเรียน ส่งเสริม และควบคุมกระบวนการเรียนของตนเอง กลวิธีนี้ช่วยให้ผู้เรียนนำมาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ประกอบด้วยกลวิธีดังนี้

2.1 กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนด้วยตนเอง (Metacognitive Strategies) หมายถึง กลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการใช้ความรู้ความคิด (Cognitive) ของตนเอง ช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถตรวจสอบประเมินข้อผิดพลาดของตนเองได้

2.2 กลวิธีการควบคุมอารมณ์ความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก แรงจูงใจและสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ได้ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบระดับอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ภาษาของตนเองได้

2.3 กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เมื่อต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา ฝึกทักษะการพูดโต้ตอบกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง ช่วยเหลือกันในการสรุป อภิปรายผลและเตรียมการเพื่อนำเสนอภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น กลวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยกระตุ้นความสนใจในชั้นเรียน ส่งผลต่อบรรยากาศในชั้นเรียนในการลดความตึงเครียด ความเบื่อหน่ายในการเรียนได้

การเลือกนำกลวิธีความรู้ความเข้าใจมาใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตัวภาษาอย่างแท้จริงแล้ว ก็ยังช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางในการเรียนเป็นของตนเอง เนื่องจากแต่ละกลวิธีที่ผู้วิจัยได้เลือกมาใช้ในการทำวิจัย เป็นกลวิธีที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย ผู้เรียนสามารถนำมาปฏิบัติเองได้ง่าย สามารถเลือกใช้ได้อย่างหลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่นๆ หรือในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ได้ ประกอบกับการนำกลวิธีทางสังคมมาใช้ในการเรียนรู้ภาษา ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ถึงแม้ว่าการฝึกฝนภาษากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนอาจจะไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาในด้านการออกเสียงหรือสำเนียงที่ถูกต้อง แต่ก็ยังเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกทางภาษา มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนมากขึ้น และยังช่วยลดบรรยากาศความกดดันในชั้นเรียน กระตุ้นความสนใจในการเรียนของผู้เรียน ทำให้การพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำกลวิธีความรู้เข้าใจและกลวิธีทางสังคม ซึ่งเป็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ตามหลักการจำแนกประเภทของ Oxford (1990) มาใช้ในการสร้างแผนการสอนรายวิชาการฟัง พูด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดของนักศึกษา โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยทุกคนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าไม่มีความมั่นใจในการแสดงออกและไม่อยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยเฉพาะทักษะในการพูด (สมโพส พนาวาส, 2540) จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บรรยากาศในการเรียนเกิดความตึงเครียด ผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการแสดงออกในชั้นเรียนสูง เนื่องจากเกรงว่าตนจะถูกเพื่อนหัวเราะเยาะ เมื่อสื่อสารโดยใช้ภาษาที่ตนไม่ถนัด การเรียนโดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคมจึงเป็นกลวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาอย่างแท้จริง มีแนวทางในการเรียนที่ชัดเจน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียมกัน ได้ช่วยเหลือกันในการฝึกฝนและผลิตภาษาให้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด

2. คำถามงานวิจัย

1. ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียน โดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคมผ่านเกณฑ์หรือไม่
2. ความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคมลดลงหรือไม่

3. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างการเรียนโดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม

4. สมมติฐานงานวิจัย

ความวิตกกังวลในชั้นเรียนของนักศึกษาลดลงหลังการเรียนโดยใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจร่วมกับกลวิธีทางสังคม

5. ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
นักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 32 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลวิธีความรู้ความเข้าใจ และกลวิธีทางสังคม
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลในชั้นเรียน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์การสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทักทายแนะนำ การสั่งอาหาร การซื้อเชิญ การตอบรับ ปฏิเสธ การจอง การนัดหมาย การเดินทาง การให้ความช่วยเหลือ การตำหนิ การสัมภาษณ์ การแสดงความคิดเห็น

ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาและระดับภาษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด 2 ของนักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลวิธีความรู้ความเข้าใจและกลวิธีทางสังคม หมายถึง แนวการเรียนรู้หรือวิธีการที่ศึกษานำมาใช้ในการเรียนการฟัง พูดภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอย่างมีรูปแบบเป็นไปตามกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง นักศึกษาจะได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ร่วมชั้นเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา ส่งผลด้านบวกต่อบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยกลวิธีความรู้ความเข้าใจ ประกอบไปด้วย กลวิธีการทำซ้ำ กลวิธีการจดจำรูปแบบประโยค กลวิธีการจับใจความสำคัญ กลวิธีการใช้แหล่งข้อมูล กลวิธีการใช้ความรู้เดิม กลวิธีการจดบันทึกและกลวิธีการสรุปใจความสำคัญ มาประกอบกับกลวิธีทางสังคมซึ่งเป็นการทำงานแบบร่วมมือกันในชั้นเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนการนำกลวิธีมาใช้ ดังนี้ ขั้นนำ ผู้สอนจะทำการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน โดยการนำเสนอเนื้อหาภาษาที่เรียน ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมมาใช้ในการคาดเดาเนื้อเรื่อง จากนั้นในขั้นฝึกภาษา ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้กลวิธีความรู้ความเข้าใจร่วมกับกลวิธีทางสังคมในการฝึกฟังบทสนทนา และทำกิจกรรมการฟังพูดในคู่หรือกลุ่ม ขั้นใช้ภาษา ผู้เรียนจะเป็นผู้ผลิตภาษา ดำเนินกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำการเตรียมความพร้อมก่อนการนำเสนอภาษาโดยประยุกต์เอากลวิธีต่างๆ มาใช้เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด

2. ความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการฟัง พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ นักศึกษาเข้าใจความหมายในบทสนทนาที่ได้ยินและสามารถได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความจากสารที่ได้รับได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน วัดได้จากเกณฑ์การประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความวิตกกังวลในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกอึดอัดต่อบรรยากาศการเรียนการสอน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความกลัว เครียด เบื่อหน่ายต่อเนื้อหาที่เรียน ผู้สอน ผู้ร่วมชั้นเรียนและความไม่มั่นใจในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาที่สอง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ วัดได้จากแบบวัดความวิตกกังวลในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 32 คน

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนทักษะการฟัง พูดทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการเรียนที่นำมาช่วยพัฒนาทักษะการฟัง พูดของผู้เรียน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved